

SCHRIFTMEDITATIE

"Want ik weet, mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan". Job 19:25

"JOB".. wie heeft nooit van hem gehoord? Zijn geschiedenis heeft onder ons nog enkele zegswijzen nagelaten. We spreken van: Zo arm als Job.. een Jobstijding.. Jobsgeduld enz. Job zegt: Ik WEET. Hoe kan Job dát nu zeggen? Job weet het immers niet meer? De genadigde God daagt hem uit. De Barmhartige betreft hem in het gericht. Vergeven zonden raapt Hij bij elkaar en werpt ze Job in het gezicht. Job, de rechtvaardige, de om niet gerechtvaardigde uit Zijn genade, zit als een verworpene ter aarde. Alles weg.. vrouw en kinderen.. have en goed.. en God tegen.

Die voorheen mij teer beminden,
En mijn vrinden,
Wijken, angstig voor mijn plaag;
Nabestaanden gaan ter zijden,
Wegens 't lijden
En d'ellenden die ik draag.

De vrienden hebben van de ramspoed van Job gehoord. Ze zijn gekomen om hun broeder te troosten. Toen zij hun ogen van verre ophieven, kenden zij hem niet, en hieven hun stem op en weenden, daartoe scheurden zij een ieder zijn mantel, en strooiden stof op hun hoofden naar de hemel. Alzo zaten zij met hem op de aarde, zeven dagen en zeven nachten; en niemand sprak tot hem een woord, want zij zagen dat de smart zeer groot was. Zijn rijkdom is vergaan. Zijn kroon ligt neergestort. Een gruwelijke ziekte woedt in zijn lichaam. Aasvliegen kruipen op de boze zweren. Maden en wormen veroorzaken ondragelijke jeuk. Tot bloedens toe schraapt de lijder zich met een potscherf. Toen kwam er een eind aan de zeven stille dagen. Een vloek scheurt de stilte open. Job opent zijn mond en vervloekt de dag waarin hij geboren is. Elifaz, Bildad en Zofar kijken elkaar aan. Dit gaat te ver. Dit is onge-

hoord. Zou een man reiner zijn dan zijn Maker? Zou een mens rechtvaardiger zijn dan God? Dát kunnen deze ouderlingen van dienst er niet bij laten zitten. Dit is een tucht geval. Met alle beschikbare middelen zullen zij hun God verdedigen. Als hun afgedwaalde broeder voor geen rede vatbaar is, zullen ze de gemeenschap moeten verbreken.

Ja, u weet het wel lezer, 't is steeds erger geworden, Job bleef bij de gerechtigheid des geloofs en de vrucht des Geestes. De vrienden bleven bij hun ontledende verklaringen van hun redelijke Godsdienst. Bildad zal zelfs de godzalige oudvaderen er bij halen om Job eronder te krijgen. Hun woorden waren voor Job als wespensteken. Ja, ja, 't zal best uit liefde zijn geweest. Liefde tot God en tot de naaste. Dat ze zich wel eens te buiten gingen.. wie zou dat niet kunnen begrijpen. De allerheiligsten hebben slechts een klein beginsel van de voorgestelde gehoorzaamheid. Trouwens, daar hoeft Job niets van te zeggen. Die durfde er nog wel wat anders uit te gooien.

Job.. z'n leven ligt in puin. Zijn ziel is verwoest. Waar is God? God schiet uit Zijn verborgenheid pijlen in de nieren van Job. God verbrijzelt zijn mond met zandsteentjes. God dompelt hem in de gracht. God snijdt zijn verwachtingen af. God ontzet hem met dromen, zodat Job de verworping verkiest boven het leven. God verbergt Zich en behandelt Job als een vijand. God doet hem erven de misdaden van zijn jonkheid. God heeft hem aan de verkeerden overgegeven. Job had rust, maar God heeft hem verbroken en bij zijn nek gegrepen en hem verpletterd. En zo gaat het maar door. De vrienden slaan er lustig op los. Steeds duidelijker wordt het voor de vrienden dat ze zich in Job hebben vergist. Job is een huichelaar.. een opstandeling. Juist op tijd hebben ze de "bijna Christen" ontdekt. Job blijft ook doorschreeuwen. Als een gewond dier kermt hij het uit. Job weet het niet meer.....

Ik WEET.. Wat weet je dan., Job? Weet je dat het verloren is? Weet je dat deze vrienden nietige vertroosters zijn? Ja, dat weet Job ook wel.

Maar Job weet méér. Dat weet hij, niet uit berekeningen. Dat kan hij zelf niet bekijken. Hier spreekt het allerheiligst geloof. In het akelig duister brandt de vlam van het geloof. De Heilige Geest van het geloof drijft Job tot belijden. Hij snikt het uit in de woorden: Ik weet, Mijn Verlosser leeft.

Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen? Toe, Bildad, wees nu even stil. Straks mag je weer verder gaan met je "bntledende verklaringen". Straks mag je je hart weer ophalen aan het raadsel van de wet van Archimedes. Straks mogen jullie de gepaste toepassingen weer laten vallen op het hoofd van de huichelaar.

Luister eerst naar dit Godontroerend woord: Ik weet, Mijn Verlosser leeft.. of: Mijn Losser is de Levende. Job staat met beide benen in het graf. Spoedig zullen zijn lippen verstommen. Dan is het afgelopen. Maar de Losser is de Levende. De Losser kan aanspraken maken op Job. De Losser is de Bevrijder. De Losser kan een "verkochte" teruggeigenen.. De Losser is de terugkoper. De Losser is de Goël.

Maar Job.. God is toch veranderd in een wrede? God is toch een loerende beer? Je Rechter?

Wonderbaar: Mijn LOSSER is de Levende. Ik lig in de dood en onder het oordeel. Het graf wenkt mij. Spoedig is mijn mond gesloten. Ik zal de Heere niet meer zien in het land der levenden. Stof ben ik en stof zal ik zijn. Niets en niemand zal het voor mij kunnen opnemen. Maar mijn Losser leeft. Hij heeft mij, met alle lusten en lasten, met en zonder zweren, dood of levend, zegenend of vloekend, voor Zijn rekening genomen. Als Levende Verlosser zal Hij weten wat Hem te doen staat. Hij zal het laatste woord hebben. Job, de vrienden, alle mensen, zij raken uitgepraat. De Losser heeft het laatste woord. Hij doet uitspraak. Hij doet uitspraak over het stof, het nietige stof.

Zie het wonder van het allerheiligst geloof. Midden in de as.. vol van plagen.. benauwd aan alle zijden... En het kind schreeuwt naar boven.. naar de Vader.. naar de Borg.. de Losser.. de

Plaatsbekleder. Voor Zijn rekening ligt hier het kind. Voor Zijn rekening de ashoop. Maar de Losser is sterk, sterker dan de dood. De Losser is sterker dan de vrienden.. sterker dan de duivel.. sterker dan de zonden. De Losser, en nu gebruiken wij Nieuw Testamentische woorden, is dood geweest en weder levend geworden. Jezus Christus is de verordeneerde Verlosser. Hij laat Zijn rechten gelden op het stof. Uit Zijn voldoening stroomt verzoening. Stil, Job, ... hoor toch eens: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Dáárom zal Job uit zijn vlees God aanschouwen. Dan zal Job geen vreemd God zien. Hij zal de God en Vader van onze Heere Jezus Christus zien. Hij zal het stemmeloos Lam zien. Hij zal de Heilige Geest zien.

Lezer, de Heilige Geest schenke ons deze genade: Ik weet, mijn Verlosser leeft. Zal dan de dood ons kunnen scheiden van de Levende? Dat zij verre. God is niet een God der doden, maar der levenden. Hartelijk gegroet en Gode bevolen.

Ik moest steeds aan onderstaand gedicht denken en daarom wil ik het aan het einde van deze meditatie noemen:

Jezus, die door de wereld ging,
was in een landstad aangekomen
en had Zijn ongemerkten weg
over het marktplein heen genomen.
En zag een hond stroef als een wolf,
plat op de stenen, onbewogen,
wiens leven heengeweken was,
wiens Jozef uit de put getogen.
En om het kreng verrot en vocht
stonden de mensen stil en keken
en waren bits: een gierenzwerm,
die op een aas is neergestreken.
En een: de walg van dit gezicht
benevelt en verwacht het hoofd
met troebelingen als een kaars
roetwalmend door de wind gedoofd.
Een ander: van dit gistend vod
en vuil het enigste gewin
is duisternissen voor het oog
en schrik en afschuw voor den zin.

-4-

Zo zong een ieder daar zijn lied
maar allen in denzelfden toon
en overstelpten met verwijt
en spraken bitterheid en hoon.
Jezus zag naar het liggend dier
en sprak en zeide enkel dit
en was beschamende rondom:
de tanden zijn als paarlen wit...